

Világ proletárjai, egyesüljétek!

Várpalotai NAPLÓ

KÖZÉPDUNÁNTÚLI

kiadás

AZ MSZMP VESZPRÉM MEGYEI BIZOTTSÁGA ÉS A MEGYEI TANÁCS LAPJA

XV. évfolyam — 209. szám.

ÁRA 80 FILLÉR

Vasárnap, 1959. szeptember 6.

Jó szerencsét!

Ünnepel az ország. A bányászokat, az éltető szén, a kohók nyersanyagát biztosító érc, a sokféle ásvány felszínre hozóit, termelőit köszöntjük mi is. Őket köszöntjük, akik egész éven át becsülettel dolgoztak a föld mélyén, ezer veszélynek kitéve.

A bányásznapot a tafabányai csendőrsortúz évfordulóján ünneplik. Emlékezzünk azokra a bányász-hősökre, akiknek a vére pirosra festette a földet. Nagyobb darab kenyérért, emberibb sorsért harcoltak. A tőkés sortúzzal való harcolt nekik. A kapitalista rendszerben talán a legelnyomottabb réteg a bányászsg volt. Állandóan kísértette a munkanélküliség réme, sújtotta az éhbér, ezenkívül olyan embertelen körülmények között lakott és élt, amire ma már csak az idősebbek emlékeznek. Az idősebb bányászokban él még a múlt emléke. Nem felejtették el az egészségtelen körülményeket, a barakklakásokat, a síró gyerekeket, akiknek sokszor a száraz kenyérenél nem jutott egyéb.

Ma gazdaként ünnepelhetnek a bányászok. Ugy, mint a hatalom birtokosai. Övék a bánya a szó legszorosabb értelmében. Az új létesítmények, amelyek a felszabadulás óta gomba módjára nőttek fel Ajkán, Várpalotán, Urkúton, Halimbán, Dudaron és mindenütt, ahol csak bányatelep van, hirdetik, hogy ebben az országban a felszabadult ember a gazda. Nemcsak modern, egészséges lakások száza épültek fel megújuló bányatelepeink, hanem új művelődési otthonok, új fürdők, konyhák, és ki tudná még hirtelen felsorolni, hogy milyen szociális és kulturális létesítmények egész sora.

Megyénk bányászai mindig éltarcsosai voltak a jobb életért folyó küzdelemnek. Győzelmes szén-csaták hosszú sora fűződik a nevükhöz. A tőkés elhanyagolt bányákat hagytak örökségül. A felszabadulás óta eltelt időben hatalmasat léptünk előre. A bányászok a legmegbecsültebb embereké váltak, és ez a megbecsülés nemcsak a keresetben, a hátszolgálatomban és általában anyagilagban észlelhető, hanem a megváltozott munkakörülményekben is. A mi társadalmunkban legfőbb érték az ember, s ezt különösen érezhetik a bányászok, hiszen az állam súlyos milliókat fordított arra, hogy biztonságos munkalehetőséget teremtsenek, egészséges levegőben, gépek segítségével, kisebb fizikai erő kifejtésével bányászhatnak.

Bányáinkban csaknem teljes egészében gépesítették a szállítást. Évről-évre szaporodik a legnehezebb fizikai munkát könnyítő rakodógépek száma is. A Középdunántúli Szénbányászati Tröszt területén a múlt évben az összerakásnak még csak 7,9 százalékát rakták géppel, ez év első fél évében már 14,3 százalékát került felrakásra gépekkel. A fejlődés rohamos. Van már olyan bánya is, mint a pusztavámi KISZ lejtőakna, ahol az első fél évben a termelés 78 százalékát, vagy Kisgyónban, ahol 54 százalékát rakták géppel.

A korszerű vágatbiztosításnál is hatalmas eredményekkel büszkélkedhetnek megyénk bányái. A tartósan biztosított vágatok növelik a biztonságot, védik a bányá-

szok egészségét. Várpalotán, Ajkán és valamennyi bányában a tartósan üzemelő vágatok általában betonidomkövel, Moll-ívekkel, TH-gyűrűkkel vannak biztosítva. Frontfejéseink nagy részénél új acéltámas, acélsüveggerendás biztosítási módszereket alkalmaznak. Ezek mind mentesítik a bányászt a nagyobb mérvű fabeherdástól, az állandó fenntartási munkától, s a termelékenység növeléséhez járulnak hozzá.

A bányásznapra való készülődés egybeesett a pártkongresszusra való készülődéssel. A szocialista munkaverseny soha nem látott eredményeket hozott Veszprém megye szén-, érc- és ásványbányáiban. A Középdunántúli Szénbányászati Tröszt bányái például az első félevesi kiváló eredményekkel továbbra is biztosították országos elsőségüket. Nem kevesebb, mint 47 092 tonna szenet adtak az országnak terven felül. Nehezebb körülmények között dolgozott a Várpalotai Szénbányászati Tröszt, hiszen nem is egy olyan aknája volt, ahol geológiai akadályok, lehetetlen nyomásvizszonyok gátolták a munkát, s a tröszt bányászai mégis helytálltak. A Bakonyi Bauxitbánya dolgozói úgy versenyeztek, hogy a lelkesedés nyomán már a bányásznapra csaknem teljes egészében sikerült teljesíteniük a kongresszus tiszteletére tett egész évre szóló felajánlásukat. A Révfülöpi Ásványbánya bányászai is hasonló elismeréssel lehet nyilatkozni. Különösen növeli eredményeik értékét, hogy a termelési költségeket fél év alatt 11,7 százalékkal sikerült csökkenteniük. Több mint 2 millió 100 ezer forintot egész évi felajánlásuk helyett a bányásznapig már 2 millió 240 ezer forintot teljesítettek, a balesetek számát pedig szinte egyharmadára csökkentették.

Hosszan lehetne sorolni azokat a bányászoknak, műszakiaknak a nevét, akik a kongresszusi verseny ideje alatt a munkahelyükön egész sorát vitték végbe. Közülük számosan kaptak a bányásznapi alkalmából kormánykitüntést, miniszteri elismerést, jutalmat. A több millió forint hátszolgálatom, ami a mai napon kerül kiosztásra, ugyancsak jelképe a bányászok megbecsülésének.

Most, amikor a köszönet és hála

hangján beszélünk bányászainkról, akik ezt az egész évben végzett jó munkájukkal megérdemelték, egyben kérni is szeretnénk tőlük. Legyen ez az ünnep új sikerek kiindulópontja. A munka dandárja még hátra van, az ünnep után szürke hétköznapok következnek, amikor ismét szükség lesz az izmos kezekre. A párt márciusi határozata komoly feladatokat tűzött elénk.

Az iparban az egyes termelési mutatókban el kell érniünk a jövő év végére tervezett szintet. Ehhez elsősorban a bányászok járulhatnak hozzá a több és különösen olcsóbb, jobb minőségű szén-, érc- és ásványtermeléssel. Ha olcsóbb szén, olcsóbban termelhetik erőműveink a gépeket hajtó villamosenergiát. Ha gazdaságosabban dolgoznak ércbányáink, több kerül az állam kasszájába. Az előrehaladásnak pedig alapvető feltétele a műszaki fejlesztés. Kiváló bányaműszakiaink sok újat alkottak az elmúlt időszakban. Azt kérjük tőlük, hogy még bátrabban törekedjenek a tökéletesebbre. Vájárjainktól, csilléseinktől és a bányák minden egyes dolgozójától az eddighez hasonló, illetve még odaadóbb munkát kérünk.

A bányásznapi készülődés hangulata reménnyel tölthet el mindenkit, hogy nem lesz visszaesés, a bányászok szívvvel, lélekkel azon lesznek, hogy teljesítsék és munkájuk nyomán mások is teljesíthessék a kongresszus tiszteletére tett ígéretüket. Ehhez kívánunk mi is a kilencedik bányásznapi alkalmával valamennyi bányásznak erőt, egészséget és bányászmodra jó szerencsét!

B. J.

(Nagy Gyula rajza)

Élenjáró bányászok kitüntetése

Tegnap délelőtt tizenegy órakor az ország legjobb bányászai népesítették be a parlament kupolacsarnokát, hogy kiemelkedő munkájuk elismerésül átvegyék a Népköztársaság Elnöki Tanácsának kitüntetését.

Az ünnepségen megjelent Kiss Károly, az MSZMP Politikai Bizottságának tagja, az Elnöki Tanács elnökhelyettese, Kristóf István, az Elnöki Tanács titkára, Czottnér Sándor nehézipari mi-

niszter, Kisházi Ödön munkaügyi miniszter, Szili Géza, az MSZMP Központi Bizottsága ipari és közlekedési osztályvezetőhelyettese. Ott voltak a lengyel bányászok szakszervezetének küldöttei Chimiski Boleslaw vezetésével, a német bányászok képviselői, Max Zetsche, az NDK Bányász Szakszervezet osztályvezetőjével az élen.

A kitüntetések átadása előtt Kiss Károly, az MSZMP Politikai Bizottságának tagja, a Népköztársaság Elnöki Tanácsának elnökhelyettese üdvözölte a megjelenteket az Elnöki Tanács és a kormány nevében. — Az alkotó és termelő munkának ezen az ünnepén az egész ország, az egész magyar dolgozó nép köszönti a szén- és ércbányászok hőseit, az olaj-, urán-, bauxit-, valamint az érc- és ásványbányászati dolgozóit — kezdte beszédét.

— Ma már a munkások, és köztük bányászaink is, emberhez méltó életet élnek. Van miért dolgozniuk és életüknek van célja. Van szavuk. Van tekintélyük. Tisztelettel és megbecsüléssel tekintünk bányászainkra. Az elmúlt tizenöt évben, a munkáshatalom idején új feladatok is vártak bányászainkra. Sokan közülük állami, községi, vagy katonai vezetőkké váltak. Bányászaink nemcsak a termelőmunkában álltak helyt becsülettel, hanem a politikai harcokból is kivették részüket. Szilárd támaszai voltak pártunknak, ott voltak mindenütt, ahol erőre volt szükség a mun-

kásosztály hatalmának kivívásához, megszilárdításához. Így volt ez 1956 őszén is, amikor az ellenforradalom leverése után a Magyar Szocialista Munkáspárt és kormányunk hívó szavára a bányászok megfeszített munkával és erős akarattal segítettek rendet teremteni, nagymértékben hozzájárultak, hogy a termelés gyorsan megindult és népünk ellenségeinek az a törekvése, hogy gazdaságilag megbénítsák az országot — kudarcot vallott.

— Ez évben bányászaink ismét szép eredményeket értek el. Az odaadó, lelkes munkáért, a kiváló eredményekért pártunk és kormányunk mély megbecsüléssel adózik a bányászoknak.

Kiss Károly ezután a Népköztársaság Elnöki Tanácsa nevében a IX. bányásznapi alkalmából kiemelkedő munkájuk elismerésül a Munka Érdemrend kitüntetését nyújtotta át Czikora Lászlónak, a Nógrádi Szénbányászati Tröszt csapatvezető vajárának, Pataki Mihálynak, a Pécsi Szénbányászati Tröszt igazgatójának, Martinkó Mátyásnak, a Várpalotai Szénbányászati Tröszt igazgatójának és Czintula Lászlónak, a veszprémi Bányaműszaki Felügyelőség hivatalvezetőjének. Rajtuk kívül harmincnégy bányászt tüntettek ki a Szocialista Munkáért Érdeméremmel, száztizennyhat pedig a Munka Érdeméremmel.

A kitüntettek nevében Pataki Mihály, a Pécsi Szénbányászati Tröszt igazgatója mondott köszönetet.

MÍG A SZÁLLÍTÁS ÁLL

